SOOVITUSED

KOMISJON

KOMISJONI SOOVITUS,

7. juuli 2009,

nõukogu direktiivi 2006/117/Euratom sätetega seotud dokumentide ja teabe edastamise turvalise ja tõhusa süsteemi kohta

(2009/527/Euratom)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 33 teist lõiku ja artikli 124 teist taanet,

võttes arvesse nõukogu 20. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/117/Euratom radioaktiivsete jäätmete ja kasutatud tuumkütuse vedude järelevalve ja kontrolli kohta, [1] eriti selle artikli 19 lõiget 1,

olles konsulteerinud nõuandekomiteega,

ning arvestades järgmist:

(1) Liikmesriikide pädevad asutused peaksid tegema koostööd, et tagada direktiivi 2006/117/Euratom artikli 9 lõikes 2 sätestatud automaatse nõusoleku andmise menetluse tõrgeteta toimimine.

(2) Asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused võtavad vajalikke meetmeid, et tagada kogu kõnealuse direktiiviga hõlmatud veoseid käsitleva teabe hoolikas haldamine ja kaitsmine mis tahes väärkasutuse eest.

(3) Kogu sellise teabe suhtes, mida liikmesriikide pädeva asutused direktiivi 2006/117/Euratom kohaldades töötlevad, tuleks kohaldada üldisi julgeolekumeetmeid,

SOOVITAB JÄRGMIST:

1. Kogu teave, mida pädevad asutused direktiivi 2006/117/Euratom kohaldamisel töötlevad, peaks saama kaitsetaseme, mis on võrdne muude asjaomaste pädevate asutuste sätestatud kaitsetasemega.

2. Pädevad asutused peaksid valima kõige asjakohasema kaitsetaseme, et tagada direktiivi 2006/117/Euratom artikli 9 lõikes 2 sätestatud automaatse nõusoleku andmise menetluse tõrgeteta toimimine.

3. Asjakohane kaitsetase tuleks tagada mitmesuguste meetmetega, mis on kooskõlas liikmesriikide õigusnormidega, sealhulgas vaikimis- ja konfidentsiaalsuskohustuse järgimine, teabele juurdepääsu võimaldamine üksnes volitatud töötajatele, andmekaitsenõuded isikuandmete puhul ning teabeturbe üldised tehnilised ja menetlusmeetmed.

4. Eri liikmesriikide pädevate asutuste vaheliste elektrooniliste kontaktide jaoks peaks ette nägema sellise kaitsetaseme, mis vastab liikmesriikide poolt vastavatel territooriumitel ette nähtud analoogilisele dokumentide ja teabe edastamise kaitsetasemele.

5. Kõnealuste elektrooniliste kontaktide jaoks peaksid liikmesriikide pädevad asutused kokku leppima ühise standardi.

6. Kogu teave, mida pädevad asutused direktiivi 2006/117/Euratom kohaldamisel töötlevad, tuleks sel juhul, kui salastatus on liikmesriigi õigusnormide kohaselt nõutav, klassifitseerida madalaimale salastatuse tasemele.

7. Teabe suhtes, mille puhul on vaja lisaturvameetmeid, tuleks üksnes äärmise vajaduse korral ja vajalikuks ajaks kohaldada madalaimast salastatuse tasemest kõrgemat taset, mida tähistatakse eritähisega.

8. Algatajatena peaksid pädevad asutused, kes esitavad teavet teistele pädevatele asutustele, vastutama asjakohase salastatuse taseme valimise eest, võttes arvesse:

[1] ELT L 337, 5.12.2006, lk 21.

a) oma teabesalastatust käsitlevaid siseriiklikke eeskirju,

b) automaatse nõusoleku andmise menetluse kohaldamiseks vajalikke tegevusvabaduse ja tõhususe nõudeid,

c) salastatuse nõuete erandlikku laadi.

9. Liikmesriikide õigusnormide kohaselt peaksid pädevad asutused kasutama salastatuse kategooriate tähiseid, nagu on loetletud salastatuse tasemete võrdlevas tabelis, mis on esitatud nõukogu 19. märtsi 2001. aasta otsuse 2001/264/EÜ (millega võetakse vastu nõukogu julgeolekueeskirjad) ([1]) liites 2 ning komisjoni 3. veebruari 2005. aasta otsuse 2005/94/EÜ (millega muudetakse otsust 2001/844/EÜ, ESTÜ, Euratom) ([2]) lisas. Otsuse 2001/264/EÜ liites 3 ning komisjoni 29. novembri 2001. aasta otsuse 2001/844/EÜ, ESTÜ, Euratom (millega muudetakse komisjoni kodukorda) ([3]) liites 2 esitatud salastatuse kategooriate määramise praktilist juhendit võiks kasutada kõige sobivama salastatuse taseme valimise juhendina.

10. Algatajana peaks teavet edastav pädev asutus täpsustama ajavahemiku, mille suhtes valitud salastatuse taset kohaldatakse, ning ka kõnealuse taseme mis tahes muudatused pärast asjaomast ajavahemikku.

11. Pädev asutus kui algataja võiks igal ajal kirjalikult nõuda eelmise salastatuse taseme muutmist, sealhulgas võimalikku kaotamist (salastatuse kategooria kaotamine), vähendamist (salastatuse kategooria alandamine) või sellise taseme lisamist.

12. Pädevad asutused, kellele teave edastati, peaksid vastavalt kõnealustele nõuetele olema kohustatud salastatuse taset kaotama, muutma või lisama.

13. Algatajana peaks teavet edastav pädev asutus niipea, kui asjaolud seda võimaldavad, kirjalikult taotlema kõnealuse salastatuse taseme alandamist või täielikku kaotamist (salastatuse kategooria kaotamine).

14. Teadmisvajaduse põhimõtte kohaselt peaks määratud pädevates asutustes teabele juurdepääs ja teabe omamine olema piiratud isikutega, kes oma tööülesannete või kohustuste tõttu peavad sellise teabega tutvuma või seda käsitlema. Kui seda liikmesriigi õigusnormide kohaselt nõutakse, peaksid kõnealused isikud vastava salastatuse taseme jaoks läbima asjakohase julgeolekukontrolli.

15. Käesolev soovitus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 7. juuli 2009

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Andris PIEBALGS

([1]) EÜT L 101, 11.4.2001, lk 1.
([2]) ELT L 31, 4.2.2005, lk 66.
([3]) EÜT L 317, 3.12.2001, lk 1.